



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8674/2021
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Миловановић, адвокат из ..., против извршног дужника Националне службе за запошљавање, Филијала Лесковац, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 522/20 од 06.05.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 522/20 од 06.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 522/20 од 06.05.2021. године.

Образложење

Решењем Јавног извршитеља Ненада Гвозденовића ИИ ../20 од 03.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова, утврђени су трошкови који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка пред јавним извршитељем у укупном износу од 20.016,00 динара и одређено је спровођење извршења ради наплате ових трошкова. Ставом другим изреке, наложено је НБС – Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац да изврши пренос новчаних средстава за које је одређено извршење са рачуна извршног дужника на рачун јавног извршитеља, као и да обавести јавног извршитеља о евентуалној немогућности извршења. Ставом трећим изреке, забрањена је исплата на терет рачуна извршног дужника док напред одређено извршење не буде спроведено у целости.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 522/20 од 06.05.2021. године, ставом првим изреке усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење јавног извршитеља Ненада Гвозденовића ИИ ../20 од 03.09.2020. године у ставу првом изреке тако што је делимично усвојен захтев извршног повериоца за накнаду трошкова, утврђени су трошкови који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка пред јавним извршитељем у укупном износу од 5.016,00 динара, одређено је спровођење извршења ради наплате утврђених трошкова извршног поступка у предмету ИИ ../20, док је одбијен захтев извршног повериоца преко

досуђеног износа од 5.016,00 динара до траженог износа од 20.016,00 динара. Ставом другим изреке, одлучено је да у осталом делу остаје непромењено решење јавног извршитеља Ненада Гвозденовића ИИ ../20 од 03.09.2020. године.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Извршни поверилац ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка). Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по предлогу за извршење, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, да се ревизијом оспорава другостепено решење основног суда, којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка), то ревизија

извршног повериоца није дозвољена против наведеног решења којим је преиначено првостепено решење ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић